

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2019/711 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1303/2013 glede virov za posebno dodelitev za pobudo za zaposlovanje mladih 1
- ★ Uredba (EU) 2019/712 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o varstvu konkurence v zračnem prevozu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 868/2004 4

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2019/713 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o boju proti goljufijam in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/413/PNZ 18

II Nezakonodajni akti

UREDBE

- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/714 z dne 7. marca 2019 o nadomestitvi Priloge I ter spremembi prilog II in VII k Uredbi (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o državljanski pobudi 30

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2019/711 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. aprila 2019

o spremembi Uredbe (EU) št. 1303/2013 glede virov za posebno dodelitev za pobudo za zaposlovanje mladih

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 177 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ določa skupna in splošna pravila, ki se uporabljajo za evropske strukturne in investicijske sklade.
- (2) V splošnem proračunu Evropske unije za proračunsko leto 2019 ⁽⁴⁾ je bil spremenjen skupni znesek virov za pobudo za zaposlovanje mladih, in sicer s povečanjem odobritev za prevzem obveznosti za posebno dodelitev za pobudo za zaposlovanje mladih v letu 2019 za 116,7 milijona EUR v tekočih cenah, s čimer se je skupni znesek odobritev za prevzem obveznosti za posebno dodelitev za pobudo za zaposlovanje mladih za celotno programsko obdobje povečal na 4 527 882 072 EUR v tekočih cenah.
- (3) Za leto 2019 se dodatni viri v višini 99 573 877 EUR v cenah iz leta 2011 financirajo iz skupne razlike do zgornje meje za obveznosti v okviru razlike do zgornje meje večletnega finančnega okvira za leta 2014–2020.
- (4) Primerno je zagotoviti posebne ukrepe za lažje izvajanje pobude za zaposlovanje mladih, in sicer zaradi napredne faze izvajanja operativnih programov za programsko obdobje 2014–2020.
- (5) Glede na nujnost spremembe programov, ki podpirajo pobudo za zaposlovanje mladih, da se dodatni viri za posebno dodelitev za pobudo za zaposlovanje mladih vključijo pred koncem leta 2019, bi morala ta uredba začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
- (6) Uredbo (EU) št. 1303/2013 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

⁽¹⁾ Mnenje z dne 22. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 27. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. aprila 2019.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L 347, 20.12.2013, str. 320).

⁽⁴⁾ UL L 67, 7.3.2019, str. 1.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 1303/2013 se spremeni:

(1) v členu 91 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Viri za ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo, ki so na voljo za proračunsko postavko za obdobje 2014–2020, znašajo 330 081 919 243 EUR v cenah iz leta 2011, v skladu z letno razdelitvijo, določeno v Prilogi VI, od česar 325 938 694 233 EUR predstavlja skupne vire, dodeljene ESRR, ESF in Kohezijskemu skladu, 4 143 225 010 EUR pa predstavlja posebno dodelitev za pobudo za zaposlovanje mladih. Zneski virov za ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo se za namene načrtovanja in naknadne vključitve v proračun Unije indeksirajo za 2 % na leto.“;

(2) v členu 92 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Viri za pobudo za zaposlovanje mladih znašajo 4 143 225 010 EUR iz posebne dodelitve za pobudo za zaposlovanje mladih, od česar 99 573 877 EUR predstavlja dodatne vire za leto 2019. Ti viri se dopolnijo s ciljnim naložbami ESS v skladu s členom 22 uredbe ESS.“

Države članice, ki so upravičene do dodatnih virov za posebno dodelitev za pobudo za zaposlovanje mladih v letu 2019, kot je navedeno v prvem pododstavku, lahko zahtevajo, da se do 50 % dodatnih virov za posebno dodelitev za pobudo za zaposlovanje mladih prenesev ESS, da tvorijo ustrezne ciljne naložbe ESS, kot je določeno v členu 22 uredbe ESS. Takšen prenos se opravi v ustrezne kategorije regij, ki ustrezajo kategorizaciji regij, upravičenih do povečanja posebne dodelitve za pobudo za zaposlovanje mladih. Države članice zahtevajo prenos v zahtevku za spremembo programa v skladu s členom 30(1) te uredbe. Virov, dodeljenih za pretekla leta, ni dovoljeno prenesti.

Drugi pododstavek tega odstavka se uporablja za vse dodatne vire za posebno dodelitev za pobudo za zaposlovanje mladih, s katerimi se viri povečajo nad 4 043 651 133 EUR.“;

(3) Priloga VI se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 17. aprila 2019

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednik
G. CIAMBA

PRILOGA

„PRILOGA VI

LETNA RAZDELITEV ODOBRITEV ZA PREVZEM OBVEZNOSTI ZA LETA 2014–2020

Prilagojen letni profil (vključno z dopolnilnimi viri za pobudo za zaposlovanje mladih)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Skupaj
EUR, po cenah iz leta 2011	34 108 069 924	55 725 174 682	46 044 910 736	48 027 317 164	48 341 984 652	48 811 933 191	49 022 528 894	330 081 919 243“

UREDBA (EU) 2019/712 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 17. aprila 2019****o varstvu konkurence v zračnem prevozu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 868/2004**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 100(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Letalstvo ima ključno vlogo v gospodarstvu Unije in vsakodnevnem življenju državljanov Unije ter je eden od najuspešnejših in najbolj dinamičnih sektorjev gospodarstva Unije. Je močno gonilo gospodarske rasti, delovnih mest, trgovine in turizma, pa tudi povezljivosti in mobilnosti za podjetja in državljane, zlasti na notranjem letalskem trgu Unije. V preteklih desetletjih je rast storitev zračnega prevoza pomembno prispevala k izboljšanju povezljivosti v Uniji in s tretjimi državami ter je pomemben dejavnik gospodarstva Unije.
- (2) Letalski prevozniki Unije so v središču svetovnega omrežja, ki Evropo povezuje notranje in s preostalim svetom. Omogočiti bi jim bilo treba, da letalskim prevoznikom iz tretjih držav konkurirajo v okolju odprte in poštene konkurence. To je potrebno, da bi se zagotovile koristi za potrošnike, ohranili pogoji, ki omogočajo visoko stopnjo letalske povezljivosti Unije, in zagotovili preglednost, enaki konkurenčni pogoji in nadaljnja konkurenčnost letalskih prevoznikov Unije, kot tudi visoka stopnja kakovostnih delovnih mest v letalski industriji Unije.
- (3) Ob vse večji konkurenci med akterji na področju zračnega prevoza na svetovni ravni je poštena konkurenca nujno splošno načelo pri opravljanju mednarodnih storitev zračnega prevoza. To načelo je priznано zlasti v Čikaški konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu z dne 7. decembra 1944 (v nadaljnjem besedilu: Čikaška konvencija), ki v preambuli priznava potrebo po tem, da se storitve mednarodnega letalskega prevoza vzpostavijo na temelju enakih možnosti. Člen 44 Čikaške konvencije določa tudi, da si Mednarodna organizacija civilnega letalstva (ICAO) prizadeva za spodbujanje razvoja mednarodnega zračnega prevoza, da se vsem državam pogodbenicam zagotovi poštena priložnost za upravljanje mednarodnih letalskih prevoznikov in prepreči diskriminacija med državami pogodbenicami.
- (4) Načelo poštene konkurence je dobro uveljavljeno v Uniji, kjer se za prakse, ki izkrivljajo trg, uporablja pravo Unije, ki zagotavlja enake možnosti in poštene konkurenčne pogoje letalskim prevoznikom, ki opravljajo lete v Uniji, tako tistim iz Unije kot tistim iz tretjih držav.
- (5) Vendar načela poštene konkurence kljub stalnim prizadevanjem Unije in nekaterih tretjih držav še niso bila opredeljena s posebnimi večstranskimi pravili, zlasti v okviru sporazumov ICAO ali Svetovne trgovinske organizacije (STO), kot sta Splošni sporazum o trgovini s storitvami (GATS) in Priloga o storitvah zračnega prevoza k navedenemu sporazumu, saj so storitve zračnega prevoza večinoma izključene iz njihovega področja uporabe.

⁽¹⁾ UL C 197, 8.6.2018, str. 58.⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. aprila 2019.

- (6) Zato bi bilo treba okrepiti prizadevanja v okviru ICAO in STO, da bi se dejavno podprlo oblikovanje mednarodnih pravil, ki zagotavljajo poštene konkurenčne pogoje vsem letalskim prevoznikom.
- (7) Pošteno konkurenco med letalskimi prevozniki bi bilo treba po možnosti obravnavati v okviru sporazumov o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza s tretjimi državami. Vendar večina sporazumov o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza, ki jih Unija ali države članice ali pa Unija in države članice sklenejo s tretjimi državami, doslej ni vključevala zadostnih pravil za pošteno konkurenco. Zato bi bilo treba okrepiti prizadevanja v pogajanjih, da bi se določbe glede poštene konkurence vključile v veljavne in prihodnje sporazume o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza s tretjimi državami.
- (8) Poštena konkurenca med letalskimi prevozniki se lahko zagotovi tudi z ustrezno zakonodajo Unije, kot sta Uredba Sveta (EGS) št. 95/93 ⁽³⁾ in Direktiva Sveta 96/67/ES ⁽⁴⁾. Kolikor poštena konkurenca predvideva varstvo letalskih prevoznikov Unije pred nekaterimi praksami, ki jih izvajajo tretje države ali prevozniki iz tretjih držav, je bilo to vprašanje doslej obravnavano v Uredbi (ES) št. 868/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾. Vendar se je za Uredbo (ES) št. 868/2004 izkazalo, da je neučinkovita kar zadeva njen temeljni splošni namen zagotavljanja poštene konkurence. To zlasti velja za nekatera njena pravila, ki se nanašajo na opredelitev zadevnih praks, razen subvencioniranja, in zahteve v zvezi z začetkom in izvajanjem preiskav. Poleg tega Uredba (ES) št. 868/2004 ni zagotovila dopolnjevanja sporazumov o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza, katerih pogodbenica je Unija. Zaradi števila in pomena sprememb, ki bi bile potrebne za odpravo teh težav, je primerno Uredbo (ES) št. 868/2004 nadomestiti z novim aktom.
- (9) Konkurenčnost letalskega sektorja Unije je odvisna od konkurenčnosti vsakega dela vrednostne verige v letalstvu in jo je mogoče ohraniti le z medsebojno dopolnjujočimi se sklopi politik. Unija bi morala vzpostaviti konstruktiven dialog s tretjimi državami, da bi našli podlago za pošteno konkurenco. V zvezi s tem je še vedno potrebna učinkovita, sorazmerna in odvrtilna zakonodaja, da bi se ohranili pogoji, ki omogočajo visoko stopnjo povezljivosti Unije, in zagotovila poštena konkurenca z letalskimi prevozniki iz tretjih držav. Komisijo bi bilo zato treba pooblastiti za izvajanje preiskave in sprejetje ukrepov, kadar je potrebno. Taki ukrepi bi morali biti na voljo, kadar prakse, ki izkrivljajo konkurenco, povzročajo škodo letalskim prevoznikom Unije.
- (10) Za diskriminacijo bi lahko veljala situacija, ko je letalski prevoznik Unije obravnavan drugače brez objektivne utemeljitve, zlasti kar zadeva: cene storitev zemeljske oskrbe in dostop do teh storitev; letališko infrastrukturo; navigacijske službe zračnega prometa; dodeljevanje slotov; upravne postopke, kot je dodelitev vizumov za osebe tujega prevoznika; podrobne ureditve za prodajo in distribucijo storitev zračnega prevoza ali katere koli druge težave, povezane s „poslovanjem“, kot so obremenjujoči postopki carinjenja, ali katero koli drugo nepošteno prakso finančne ali operativne narave.
- (11) Postopek bi se moral končati brez izravnalnih ukrepov na podlagi te uredbe, kadar bi bilo njihovo sprejetje v nasprotju z interesom Unije, pri čemer bi bilo treba posebno pozornost nameniti njihovem učinku na druge osebe, zlasti potrošnike ali podjetja v Uniji, kot tudi njihovem učinku na visoke stopnje povezljivosti v vsej Uniji. Pri oceni interesa Unije bi bilo treba posebno pozornost nameniti položaju držav članic, ki se v svoji povezljivosti z ostalim svetom izključno ali v veliki meri opirajo na zračni promet, in zagotoviti skladnost z drugimi področji politik Unije. Postopek bi se moral končati brez ukrepov tudi, kadar zahteve za take ukrepe niso ali niso več izpolnjene.
- (12) Pri ugotavljanju, ali bi bilo sprejetje izravnalnih ukrepov v nasprotju z interesom Unije, bi morala Komisija upoštevat stališča vseh zainteresiranih strani. Za organizacijo posvetovanj z vsemi zainteresiranimi stranmi in da bi se jim dala možnost, da predstavijo svoja stališča, bi bilo treba v uradnem obvestilu o začetku preiskave določiti roke, v katerih je treba zagotoviti informacije ali zaprositi za zaslihanje. Zainteresirane strani bi morale biti seznanjene s pogoji za razkritje informacij, ki jih posredujejo, in imeti možnost, da odgovorijo na pripombe drugih strani.

⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 95/93 z dne 18. januarja 1993 o skupnih pravilih dodeljevanja slotov na letališčih Skupnosti (UL L 14, 22.1.1993, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 96/67/ES z dne 15. oktobra 1996 o dostopu do trga storitev zemeljske oskrbe na letališčih Skupnosti (UL L 272, 25.10.1996, str. 36).

⁽⁵⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 868/2004 z dne 21. aprila 2004 o varstvu pred subvencioniranjem in nepošteno prakso oblikovanja cen, ki povzroča škodo letalskim prevoznikom Skupnosti pri izvajanju zračnega prevoza iz tretjih držav (UL L 162, 30.4.2004, str. 1).

- (13) Da bi bila Komisija ustrezno obveščena o morebitnih elementih, ki upravičujejo začetek preiskave, bi morala imeti vsaka država članica, vsak letalski prevoznik Unije ali vsako združenje letalskih prevoznikov Unije pravico do vložitve pritožbe, ki bi jo bilo treba obravnavati v razumnem roku.
- (14) Za zagotovitev učinkovitosti te uredbe je bistvenega pomena, da lahko Komisija začne postopek na podlagi pritožbe, ki vsebuje *prima facie* dokaze o nevarnosti škode.
- (15) Med preiskavo bi morala Komisija obravnavati prakse, ki izkrivljajo konkurenco v zadevnem okviru. Glede na raznolikost možnih praks bi bili lahko v nekaterih primerih praksa in njeni učinki omejeni na dejavnosti zračnega prevoza na povezavi med dvema mestoma, v drugih primerih pa bi lahko bilo relevantno obravnavati prakso in njene učinke na širše omrežje zračnega prevoza.
- (16) Pomembno je zagotoviti, da se lahko preiskava razširi na največje možno število ustreznih elementov. Komisiji bi bilo treba zato omogočiti, da izvede preiskave v tretjih državah, če s tem soglašajo zadevni subjekti iz tretjih držav in zadevne tretje države temu ne ugovarjajo. Iz istih razlogov in v ta namen bi države članice morale biti obvezane, da po svojih najboljših močeh podprejo Komisijo. Komisija bi morala preiskavo zaključiti na podlagi najboljših razpoložljivih dokazov.
- (17) Komisija bi lahko med preiskavo preučila, ali praksa, ki izkrivlja konkurenco, krši tudi mednarodni sporazum o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza ali kateri koli drug sporazum, ki vsebuje določbe o storitvah zračnega prevoza, katerega pogodbenica je Unija. Če je temu tako, bi Komisija lahko razmislila, ali bi bilo prakso, ki izkrivlja konkurenco in krši tudi mednarodni sporazum o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza ali kateri koli drug sporazum, ki vsebuje določbe o storitvah zračnega prevoza, katerega pogodbenica je Unija, ustrezneje obravnavati z uporabo postopkov za reševanje sporov, določenih v tem sporazumu. V takem primeru bi morala biti Komisija pooblaščenca, da prekine preiskavo, začeto na podlagi te uredbe. Kadar uporaba postopkov za reševanje sporov, določenih v mednarodnem sporazumu o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza ali katerem koli drugem sporazumu, ki vsebuje določbe o storitvah zračnega prevoza, katerega pogodbenica je Unija, težav ne odpravi v zadostni meri, bi Komisija morala imeti možnost, da nadaljuje preiskavo.
- (18) Sporazumi o letalstvu in ta uredba bi morali olajšati dialog z zadevnimi tretjimi državami, da bi se omogočilo učinkovito reševanje sporov in bi se znova vzpostavila poštena konkurenca. Kadar se preiskava, ki jo izvede Komisija, nanaša na operacije iz sporazuma o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza ali katerega koli drugega sporazuma, ki vsebuje določbe o storitvah zračnega prevoza, sklenjenega s tretjo državo in katerega Unija ni pogodbenica, bi bilo treba zagotoviti, da je Komisija seznanjena z vsakim postopkom, ki ga zadevna država članica namerava izvesti ali ga izvaja na podlagi takega sporazuma in se nanaša na stanje, ki je predmet preiskave Komisije. Države članice bi zato morale biti obvezane, da ustrezno obveščajo Komisijo. V takem primeru bi morale vse zadevne države članice imeti pravico, da Komisijo uradno obvestijo o svoji nameri, da bodo prakso, ki izkrivlja konkurenco, obravnavale izključno v okviru postopkov za reševanje sporov, vsebovanih v zadevnih sporazumih o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza ali katerem koli drugem sporazumu, ki vsebuje določbe o storitvah zračnega prevoza, sklenjenem s tretjo državo, katerega Unija ni pogodbenica. Če vse zadevne države članice uradno obvestijo Komisijo in ni nobenega ugovora, bi morala Komisija začasno prekiniti svojo preiskavo.
- (19) Če nameravajo zadevne države članice prakso, ki izkrivlja konkurenco, obravnavati izključno v okviru postopkov za reševanje sporov na podlagi sporazumov o zračnem prevozu, sporazumov o storitvah zračnega prevoza ali katerega koli drugega sporazuma, ki vsebuje določbe o storitvah zračnega prevoza, ki so jih sklenile z zadevnimi tretjimi državami, da bi izpolnile svoje obveznosti na podlagi teh sporazumov, bi si morale države članice prizadevati za hitro izvedbo dvostranskih postopkov za reševanje sporov in o tem v celoti obvestiti Komisijo. Kadar se praksa, ki izkrivlja konkurenco, še vedno nadaljuje in Komisija nadaljuje preiskavo, bi bilo treba upoštevati ugotovitve, pridobljene med uporabo takega sporazuma o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza ali katerega koli drugega sporazuma, ki vsebuje določbe o storitvah zračnega prevoza, za zagotovitev, da se čim prej ponovno vzpostavi poštena konkurenca.
- (20) Treba bi bilo upoštevati ugotovitve, pridobljene med uporabo postopkov za reševanje sporov na podlagi mednarodnega sporazuma o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza ali katerega koli drugega sporazuma, ki vsebuje določbe o storitvah zračnega prevoza, katerega pogodbenica je Unija ali država članica.

- (21) Zaradi upravne učinkovitosti in morebitnega zaključka brez ukrepov bi morala obstajati možnost, da se postopek prekine, kadar zadevna tretja država ali zadevni subjekt iz tretje države sprejme odločne ukrepe za odpravo zadevne prakse, ki izkrivlja konkurenco, oziroma škode ali nevarnosti škode, ki izhaja iz nje.
- (22) Ugotovitve glede škode ali nevarnosti škode zadevnim letalskim prevoznikom Unije bi morale obsegati stvarno oceno stanja, zato bi morale temeljiti na vseh ustreznih dejavnikih, zlasti tistih, ki se nanašajo na položaj navedenih prevoznikov in na splošni položaj prizadetega trga zračnih prevozov.
- (23) Določiti je treba pogoje, pod katerimi bi se moral končati postopek, z uvedbo izravnalnih ukrepov ali brez njihove uvedbe.
- (24) Izravnalni ukrepi v zvezi s praksami, ki izkrivljajo konkurenco, so namenjeni odpravi škode, ki nastane zaradi navedenih praks. Zato bi morali imeti obliko finančnih dajatev ali drugih ukrepov, ki predstavljajo izmerljivo denarno vrednost in s katerimi se lahko doseže enak učinek. Zaradi skladnosti z načelom sorazmernosti bi morale biti vse vrste ukrepov omejene na tisto, kar je potrebno za odpravo ugotovljene škode. Izravnalni ukrep bi moral upoštevati ustrezno delovanje letalskega trga Unije in ne bi smel povzročiti, da bi imel kateri koli letalski prevoznik ali skupina letalskih prevoznikov neupravičeno prednost.
- (25) Namen te uredbe ni, da bi se z uvedbo bolj restriktivnih obveznosti od tistih, ki se uporabljajo za prevoznike Unije, letalskim prevoznikom iz tretjih držav naložili kakršni koli standardi, na primer v zvezi s subvencijami.
- (26) Primeri, ki se preiskujejo na podlagi te uredbe, in njihov potencialni učinek na države članice bi se lahko razlikovali glede na okoliščine. Zato bi morala obstajati možnost, da se izravnalni ukrepi, odvisno od primera, uporabljajo za enega ali več letalskih prevoznikov iz tretje države, za določeno geografsko območje ali določeno obdobje, ali da se določi datum v prihodnosti, od katerega naprej se bodo ti ukrepi uporabljali.
- (27) Izravnalni ukrepi ne bi smeli vključevati opustitve ali omejitve prometnih pravic, ki jih država članica dodeli tretji državi.
- (28) V skladu z istim načelom sorazmernosti bi morali izravnalni ukrepi v zvezi s praksami, ki izkrivljajo konkurenco, veljati le tako dolgo in v takem obsegu, kot je to potrebno zaradi take prakse in škode, ki izhaja iz nje. Kadar okoliščine to dopuščajo, bi bilo zato treba zagotoviti pregled.
- (29) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾.
- (30) Komisija bi morala s poročilom Evropski parlament in Svet redno obveščati o izvajanju te uredbe. To poročilo bi moralo vključevati informacije o uporabi izravnalnih ukrepov, zaključku preiskav brez izravnalnih ukrepov, pregledih izravnalnih ukrepov in sodelovanju z državami članicami, zainteresiranimi stranmi in tretjimi državami. To poročilo bi bilo treba pripraviti in obravnavati z ustrezno stopnjo tajnosti.
- (31) Ker cilja te uredbe, in sicer učinkovitega varstva, ki je enako za vse prevoznike Unije ter temelji na enotnih merilih in postopkih, pred škodo ali nevarnostjo škode enemu ali več letalskim prevoznikom Unije, ki jo povzročijo prakse, ki jih izvajajo tretje države ali subjekti iz tretjih držav in ki izkrivljajo konkurenco, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za dosego navedenega cilja.
- (32) Ker ta uredba nadomešča Uredbo (ES) št. 868/2004, bi bilo treba navedeno uredbo razveljaviti –

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta uredba določa pravila o preiskavah, ki jih izvaja Komisija, in o sprejetju izravnalnih ukrepov, povezanih s praksami, ki izkrivljajo konkurenco med letalskimi prevozniki Unije in letalskimi prevozniki iz tretjih držav ter povzročajo škodo ali nevarnost škode letalskim prevoznikom Unije.
2. Ta uredba velja brez poseganja v člen 12 Uredbe (EGS) št. 95/93 in člen 20 Direktive 96/67/ES.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „letalski prevoznik“ pomeni letalskega prevoznika, kakor je opredeljen v Uredbi (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾;
- (2) „storitev zračnega prevoza“ pomeni let ali serijo letov za prevoz potnikov, tovora ali poštnih pošiljk za plačilo ali najemnino;
- (3) „zainteresirana stran“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo ali vsak uradni organ, ne glede na to, ali ima lastno pravno osebnost ali ne, za katerega je verjetno, da bo imel interes glede izida postopka, med drugim tudi letalske prevoznike;
- (4) „zadevna država članica“ pomeni vsako državo članico:
 - (a) ki je podelila operativno licenco za zadevne letalske prevoznike Unije v skladu z Uredbo (ES) št. 1008/2008 ali
 - (b) katere sporazum o zračnem prevozu, sporazum o storitvah zračnega prevoza ali kateri koli drug sporazum, ki vsebuje določbe o storitvah zračnega prevoza z zadevno tretjo državo, ureja dejavnosti zadevnih letalskih prevoznikov Unije;
- (5) „subjekt iz tretje države“ pomeni vsako fizično ali pravno pridobitno ali nepridobitno osebo ali vsak uradni organ, ne glede na to, ali ima lastno pravno osebnost ali ne, ki je v pristojnosti tretje države, ne glede na to, ali ga nadzira vlada tretje države ali ne, ter je neposredno ali posredno vključen v storitve zračnega prevoza ali povezane storitve ali v zagotavljanje infrastrukture ali storitev, ki se uporabljajo za opravljanje storitev zračnega prevoza ali povezanih storitev;
- (6) „prakse, ki izkrivljajo konkurenco“ pomeni diskriminacijo in subvencije;
- (7) „nevarnost škode“ pomeni jasno predvidljivo, skorajšnjo in zelo verjetno nevarnost nastanka škode, ki jo je mogoče onkraj razumnega dvoma pripisati ukrepu ali odločitvi tretje države ali subjekta iz tretje države;
- (8) „diskriminacija“ pomeni vsakršno razlikovanje brez objektivne utemeljitve v zvezi z dobavo blaga ali storitev, vključno z javnimi storitvami, ki se uporabljajo za opravljanje storitev zračnega prevoza, ali v zvezi z njihovo obravnavo s strani javnih organov, ki so povezani s takimi storitvami, vključno s praksami, ki so povezane z navigacijsko ali letališko infrastrukturo in storitvami, gorivom, zemeljsko oskrbo, varnostjo, računalniškimi rezervacijskimi sistemi, dodeljevanjem slotov, pristojbinami in uporabo druge infrastrukture ali storitev, ki se uporabljajo za opravljanje storitev zračnega prevoza;

⁽⁷⁾ Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (UL L 293, 31.10.2008, str. 3).

- (9) „subvencija“ pomeni finančni prispevek, ki:
- (a) ga dodeli vlada ali druga javna organizacija tretje države v kateri koli od naslednjih oblik:
 - (i) praksa vlade ali druge javne organizacije, ki vključuje neposreden prenos sredstev, potencialen neposreden prenos sredstev ali obveznosti (kot so nepovratna sredstva, posojila, infuzije lastniškega kapitala, jamstva za posojila, pobot izgub iz poslovanja ali nadomestilo za finančna bremena, ki jih naložijo javni organi);
 - (ii) vlada ali druga javna organizacija se odreče prihodkom, do katerih je drugače upravičena, ali pa teh prihodkov ne izterja (kot so ugodnejša davčna obravnava ali davčne spodbude, kot je zmanjšanje obračunanega davka);
 - (iii) vlada ali druga javna organizacija, vključno s podjetji pod javnim nadzorom, zagotovi oziroma nabavi blago ali storitve;
 - (iv) vlada ali druga javna organizacija izvede plačila v mehanizmu financiranja ali za izvedbo ene ali več vrst nalog iz točk (i), (ii) in (iii), ki so običajno v pristojnosti vlade, pooblasti zasebni organ ali pa mu tako izvedbo odredi, pri čemer se ta v praksi ne razlikuje od dejavnosti, ki jo sicer opravljajo vlade;
 - (b) prinaša ugodnost in
 - (c) je po zakonu ali dejansko omejen na subjekt ali industrijo ali skupino subjektov ali industrij v pristojnosti organa, ki je dodelil subvencijo;
- (10) „letalski prevoznik Unije“ pomeni letalskega prevoznika z veljavno operativno licenco, ki jo je država članica podelila v skladu z Uredbo (ES) št. 1008/2008;
- (11) „zadevni letalski prevoznik Unije“ pomeni letalskega prevoznika, ki je domnevno utrpel škodo ali nevarnost škode na podlagi točke (b) člena 4(1).

Člen 3

Interes Unije

1. Komisija interes Unije za namen točke (b) člena 13(2) ugotavlja na podlagi ocene vseh različnih interesov, ki so kot celota relevantni za določeno situacijo. Pri ugotavljanju interesa Unije se prednostno upošteva potreba po zaščiti interesov potrošnikov ter ohranitvi visoke stopnje povezljivosti za potnike in za Unijo. Komisija lahko v okviru celotne letalske verige upošteva tudi relevantne socialne dejavnike. Komisija upošteva tudi potrebo po odpravi prakse, ki izkrivlja konkurenco, obnovitvi učinkovite in poštene konkurence ter preprečevanju morebitnega izkrivljanja notranjega trga.
2. Interes Unije se ugotovi na podlagi ekonomske analize, ki jo opravi Komisija. Ta analiza Komisije temelji na informacijah, zbranih pri zainteresiranih straneh. Komisija pri ugotavljanju interesa Unije poišče tudi morebitne druge relevantne informacije, za katere meni, da so potrebne, pri čemer upošteva zlasti dejavnike iz člena 12(1). Informacije se upoštevajo samo, kadar so jim priloženi dejanski dokazi, ki potrjujejo njihovo točnost.
3. Interes Unije za namen točke (b) člena 13(2) se ugotovi samo, kadar so vse zainteresirane strani dobile priložnost, da se javijo, pisno predstavijo svoja stališča, predložijo informacije Komisiji ali zaprosijo za zaslišanje pred Komisijo, in sicer v roku iz točke (b) člena 4(8). V zahtevku za zaslihanje se navedejo razlogi, ki se nanašajo na interes Unije in v zvezi s katerimi bi rade bile strani zaslišane.
4. Zainteresirane strani iz odstavkov 2 in 3 tega člena lahko zahtevajo, da se jim dajo na voljo dejstva in premisleki, na podlagi katerih bodo verjetno sprejete odločitve. Takšne informacije se dajo na voljo, kolikor je to mogoče in v skladu s členom 8 ter brez poseganja v kakršno koli poznejšo odločitev Komisije.
5. Ekonomska analiza iz odstavka 2 se posreduje Svetu in Evropskemu parlamentu v vednost.

POGLAVJE II

SPLOŠNE DOLOČBE O POSTOPKU

Člen 4

Začetek postopka

1. Preiskava se začne na podlagi pisne pritožbe, ki jo predloži država članica, eden ali več letalskih prevoznikov Unije ali združenje letalskih prevoznikov Unije, ali na lastno pobudo Komisije, če obstajajo *prima facie* dokazi o obstoju vseh naslednjih okoliščin:
 - (a) prakse, ki izkrivlja konkurenco in ki jo izvaja tretja država ali subjekt iz tretje države;
 - (b) škode ali nevarnosti škode enemu ali več letalskim prevoznikom Unije in
 - (c) vzročne povezave med domnevno prakso in domnevno škodo ali nevarnostjo škode.
2. Komisija ob prejemu pritožbe v skladu z odstavkom 1 o tem obvesti vse države članice.
3. Komisija pravočasno preuči natančnost in primernost elementov, ki so bili predloženi v pritožbi ali jih je imela na voljo, da bi ugotovila, ali obstajajo zadostni dokazi, ki bi upravičili začetek preiskave v skladu z odstavkom 1.
4. Komisija se odloči, da preiskave ne bo začela, kadar dejstva, predstavljena v pritožbi, ne odpirajo systemskega vprašanja ali ne vplivajo bistveno na enega ali več letalskih prevoznikov Unije.
5. Kadar se Komisija odloči, da preiskave ne bo začela, o tem obvesti pritožnika in vse države članice. V obvestilu se navedejo razlogi za odločitev. To obvestilo se v skladu s členom 17 posreduje tudi Evropskemu parlamentu.
6. Kadar predloženi dokazi ne zadoščajo za namene odstavka 1, Komisija pritožnika o taki nezadostnosti obvesti v 60 dneh od datuma vložitve pritožbe. Pritožnik ima na voljo 45 dni za predložitev dodatnih dokazov. Kadar pritožnik tega ne stori v navedenem roku, se lahko Komisija odloči, da preiskave ne bo začela.
7. Ob upoštevanju odstavkov 4 in 6 se Komisija o začetku preiskave v skladu z odstavkom 1 odloči v obdobju največ pet mesecev po vložitvi pritožbe.
8. Ob upoštevanju odstavka 4 Komisija, kadar meni, da obstaja dovolj dokazov, ki upravičujejo začetek preiskave, sprejme naslednje ukrepe:
 - (a) začne postopek in o tem uradno obvesti države članice in Evropski parlament;
 - (b) objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije*; v obvestilu se napove začetek preiskave, navede njen obseg, tretja država ali subjekt iz tretje države, ki je domnevno vpleten v prakse, ki izkrivljajo konkurenco, domnevna škoda ali nevarnost škode in zadevni letalski prevozniki Unije ter določi obdobje, v katerem se lahko zainteresirane strani javijo, pisno predstavijo svoja mnenja, predložijo informacije ali zaprosijo za zaslišanje pred Komisijo. To obdobje mora biti vsaj 30 dni;
 - (c) o začetku preiskave uradno obvesti predstavnike zadevne tretje države in zadevnega subjekta iz tretje države;
 - (d) o začetku preiskave obvesti pritožnika in odbor iz člena 16.
9. Kadar se pritožba umakne pred začetkom preiskave, se šteje, da ni bila vložena. To ne posega v pravico Komisije, da preiskavo začne na lastno pobudo v skladu z odstavkom 1.

Člen 5

Preiskava

1. Po začetku postopka Komisija začne preiskavo.
2. Namen preiskave je ugotoviti, ali je praksa, ki izkrivlja konkurenco in ki jo izvaja tretja država ali subjekt iz tretje države, povzročila škodo ali nevarnost škode zadevnim letalskim prevoznikom Unije.
3. Kadar Komisija med preiskavo iz odstavka 2 tega člena najde dokaze o tem, da bi praksa lahko imela negativen vpliv na letalsko povezljivost posamezne regije, države članice ali skupine držav članic in s tem na potnike, se ti dokazi upoštevajo pri ugotavljanju interesa Unije iz člena 3.
4. Komisija poišče vse informacije, ki so po njenem mnenju potrebne za preiskavo, in preveri točnost informacij, ki jih je prejela ali zbrala pri zadevnih letalskih prevoznikih Unije ali pri zadevni tretji državi, zainteresirani strani ali zadevnem subjektu iz tretje države.
5. Kadar informacije, predložene v skladu z odstavkom 4, niso popolne, se upoštevajo pod pogojem, da niso lažne ali zavajajoče.
6. Če se dokazi ali informacije ne sprejmejo, se stran, ki jih je predložila, takoj obvesti o razlogih za to in se ji omogoči, da v določenem roku predloži dodatna pojasnila.
7. Komisija lahko od zadevnih držav članic zahteva, da jo pri preiskavi podprejo. Zlasti zadevne države članice na zahtevo Komisije sprejmejo potrebne ukrepe za podporo Komisiji pri preiskavi s predložitvijo ustreznih in razpoložljivih informacij. Na zahtevo Komisije si vsaka država članica prizadeva, da bi prispevala k ustreznemu preverjanju in analizam.
8. Če se zdi potrebno, lahko Komisija izvede preiskave na ozemlju tretje države, pod pogojem, da je zadevni subjekt iz tretje države s tem soglašal ter je bila vlada tretje države o tem uradno obveščena in ni ugovarjala.
9. Strani, ki so se javile v roku iz obvestila o začetku preiskave, se zaslišijo, če so pisno zahtevale zaslišanje in pri tem izkazale, da so zainteresirane strani.
10. Pritožniki, zainteresirane strani, države članice in predstavniki zadevne tretje države ali zadevnega subjekta iz tretje države imajo vpogled v vse informacije, ki so bile dane na voljo Komisiji, razen notranjih dokumentov, namenjenih rabi Komisije in upravnih organov Unije in zadevnih držav članic, pod pogojem, da take informacije niso zaupne v smislu člena 8 in so za vpogled pisno zaprosili Komisijo.

Člen 6

Prekinitiv

1. Komisija lahko preiskavo prekine, če se zdi primerneje, da se praksa, ki izkrivlja konkurenco, obravnava izključno v okviru postopkov za reševanje sporov, vzpostavljenih z veljavnim sporazumom o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza, katerega pogodbenica je Unija, ali katerim koli drugim sporazumom, ki vsebuje določbe o storitvah zračnega prevoza in katerega pogodbenica je Unija. Komisija o prekinitvi preiskave uradno obvesti države članice.

Komisija lahko preiskavo nadaljuje v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) v postopku, izvedenem na podlagi veljavnega sporazuma o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza ali katerega koli drugega sporazuma, ki vsebuje določbe o storitvah zračnega prevoza, je bila ugotovljena kršitev s strani druge pogodbenice ali pogodbenic sporazuma in ta ugotovitev je postala dokončna in zavezujoča za tako drugo pogodbenico ali pogodbenice, vendar popravni ukrepi niso bili sprejeti takoj ali v roku, določenem na podlagi ustreznih postopkov;
- (b) praksa, ki izkrivlja konkurenco, ni bila odpravljena v 12 mesecih od datuma prekinitve preiskave.

2. Komisija preiskavo prekine, če v 15 dneh od datuma uradnega obvestila o začetku preiskave:
 - (a) vse zadevne države članice iz točke 4(b) člena 2 Komisijo uradno obvestijo, da nameravajo prakso, ki izkrivlja konkurenco, obravnavati izključno v okviru postopkov za reševanje sporov, ki se uporabljajo na podlagi sporazuma o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza ali katerega koli drugega sporazuma, ki vsebuje določbe o storitvah zračnega prevoza, ki so ga sklenile z zadevno tretjo državo, ter
 - (b) nobena od zadevnih držav članic iz točke 4(a) člena 2 temu ni nasprotovala.

V takšnih primerih prekinitve se uporablja člen 7(1) in (2).

3. Komisija lahko preiskavo nadaljuje v katerem koli od naslednjih primerov:
 - (a) zadevne države članice iz točke 4(b) člena 2 niso začele postopka za reševanje sporov na podlagi ustreznega mednarodnega sporazuma v roku treh mesecev od datuma uradnega obvestila iz točke (a) odstavka 2;
 - (b) zadevne države članice iz točke 4(b) člena 2 Komisijo uradno obvestijo, da izid postopkov za reševanje sporov iz odstavka 2 tega člena ni bil pravilno in hitro izvršen;
 - (c) vse zadevne države članice Komisijo zaprosijo, naj nadaljuje preiskavo;
 - (d) Komisija ugotovi, da zadevne države članice v roku 12 mesecev od datuma uradnega obvestila iz točke (a) odstavka 2 niso odpravile prakse, ki izkrivlja konkurenco;
 - (e) v nujnih primerih iz člena 11(3), če se praksa, ki izkrivlja konkurenco, ni odpravila v roku devetih mesecev od datuma uradnega obvestila iz točke (a) odstavka 2 tega člena s strani zadevnih držav članic iz točke 4(b) člena 2; na zahtevo države članice lahko Komisija ta rok v ustrezno utemeljenih primerih podaljša za največ tri mesece.

Člen 7

Sodelovanje z državami članicami pri postopkih v zvezi s primeri, ki spadajo pod poglavje III

1. Zadevna država članica Komisijo obvesti o vseh relevantnih srečanjih, ki so v okviru sporazuma o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza ali katere koli določbe o storitvah zračnega prevoza, ki je vključena v kateri koli drug sporazum, sklenjen z zadevno tretjo državo, predvidena za obravnavo vprašanja, ki je predmet preiskave. Zadevna država članica Komisiji sporoči dnevni red in vse ustrezne informacije, ki omogočajo razumevanje vsebin, ki bodo obravnavane na navedenih srečanjih.
2. Zadevna država članica Komisijo obvešča o poteku vseh postopkov za reševanje sporov iz sporazuma o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza ali katere koli določbe o storitvah zračnega prevoza, ki je vključena v kateri koli drug sporazum, sklenjen z zadevno tretjo državo, in po potrebi Komisijo povabi, naj se teh postopkov udeleži. Komisija lahko od zadevne države članice zahteva dodatne informacije.

Člen 8

Zaupnost

1. Komisija ob ustrezni utemeljitvi obravnava kot zaupne vse informacije, ki so po naravi zaupne, med drugim tudi informacije, katerih razkritje bi pomenilo pomembno konkurenčno prednost za konkurenta ali bi znatno škodovalo osebi, ki je informacije zagotovila, ali osebi, od katere je oseba, ki je zagotovila informacije, informacije dobila, ali informacije, ki jih stranke v preiskavi predložijo kot zaupne.
2. Od zainteresiranih strani, ki predložijo zaupne informacije, se zahteva, da predložijo njihov povzetek, ki ni zaupen. Ta povzetek je dovolj podroben, da omogoča primerno razumevanje vsebine zaupno predloženih informacij. V izrednih okoliščinah lahko zainteresirane strani navedejo, da zaupnih informacij ni mogoče povzeti. V takih izrednih okoliščinah se poda obrazložitev, zakaj povzetek ni mogoč.

3. Informacije, prejete v skladu s to uredbo, se uporabljajo samo za namen, za katerega so bile zahtevane. Ta odstavek ne izključuje uporabe informacij, prejetih v okviru ene preiskave, za namene začetka druge preiskave v skladu s to uredbo.
4. Komisija in države članice, vključno z njihovimi uradniki, ne razkrijejo zaupnih informacij, ki so jih prejele v skladu s to uredbo, niti drugih informacij, ki jih je zaupno zagotovila stranka v preiskavi, če stranka, ki je predložila take informacije, tega izrecno ne dovoli. Izmenjave informacij med Komisijo in državami članicami ali kakršen koli notranji dokument, ki ga pripravijo organi Unije ali držav članic, se ne razkrijejo, razen kadar je to izrecno določeno v tej uredbi.
5. Kadar se izkaže, da zahteva za zaupno obravnavo ni utemeljena, in če oseba, ki je informacije predložila, ni pripravljena niti objaviti informacij niti dovoliti njihovega razkritja v splošni ali povzeti obliki, zadevnih informacij ni treba upoštevati.
6. Ta člen organom Unije ne preprečuje razkritja splošnih informacij in zlasti razkritja razlogov, na katerih temeljijo odločitve, sprejete na podlagi te uredbe, ali razkritja dokazov, na katere so se oprli organi Unije, če je to potrebno za obrazložitev navedenih razlogov v sodnem postopku. Pri takem razkritju se upošteva zakoniti interes zadevnih strank, da se ne razkrijejo njihove poslovne ali državne skrivnosti.
7. Države članice sprejmejo vse potrebne in ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo zaupnost informacij, relevantnih za uporabo te uredbe, in pod pogojem, da so združljivi s pogoji iz te uredbe.

Člen 9

Podlaga za ugotovitve v primeru nesodelovanja

Kadar se dostop do potrebnih informacij zavrne ali kako drugače ni zagotovljen v rokih, določenih v tej uredbi, ali kadar je preiskava resno ovirana, se lahko na podlagi razpoložljivih dejstev in dokazov podajočasne ali dokončne ugotovitve, ki so bodisi pozitivne bodisi negativne. Kadar Komisija ugotovi, da so bile predložene lažne ali zavajajoče informacije, se take informacije ne upoštevajo.

Člen 10

Razkritje

1. Komisija najpozneje en mesec pred sklicem odbora iz člena 16 v skladu s členom 13(2) ali 14(1) razkrije zadevni tretji državi, zadevnemu subjektu iz tretje države in zadevnemu letalskemu prevozniku iz tretje države ter pritožniku, zainteresiranim stranem, zadevnim državam članicam in zadevnim letalskim prevoznikom Unije bistvena dejstva in premisleke, na podlagi katerih namerava sprejeti izravnalne ukrepe ali končati postopek brez sprejetja izravnalnih ukrepov.
2. Razkritje iz odstavka 1 ne vpliva na noben poznejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija. Kadar namerava Komisija tako odločitev utemeljiti na dodatnih ali drugačnih dejstvih in premislekih, se ti čim prej razkrijejo.
3. Dodatne informacije, ki so predložene po razkritju, se upoštevajo samo, če so prejete v roku, ki ga za vsak posamezen primer določi Komisija in traja najmanj 14 dni, pri čemer se ustrezno upošteva nujnost zadeve. Kadar koli je potrebno dodatno dokončno razkritje, se lahko določi krajši rok.

Člen 11

Trajanje in prekinitev postopka

1. Postopek se konča v 20 mesecih. To obdobje se lahko v ustrezno utemeljenih primerih podaljša. V primeru prekinitve preiskave, kot je določena v členu 4, se to obdobje prekinitve ne šteje kot del trajanja preiskave.

2. Preiskava se zaključi v 12 mesecih. To obdobje se lahko v ustrezno utemeljenih primerih podaljša. V primeru prekinitve preiskave, kot je določena v členu 6, se to obdobje prekinitve ne šteje kot del trajanja preiskave. Kadar se trajanje preiskave podaljša, se obdobje podaljšanja prišteje k celotnemu trajanju postopka iz odstavka 1 tega člena.
3. V nujnih primerih, ko jasni dokazi, ki jih predloži pritožnik ali zainteresirane strani, kažejo, da je škoda letalskim prevoznikom Unije lahko nepopravljiva, se postopek lahko skrajša na devet mesecev.
4. Komisija prekine postopek, kadar zadevna tretja država ali zadevni subjekt iz tretje države sprejme odločne ukrepe za odpravo prakse, ki izkrivlja konkurenco, ali škode ali nevarnosti škode zadevnim letalskim prevoznikom Unije.
5. V primerih iz odstavka 4 Komisija nadaljuje postopek, če praksa, ki izkrivlja konkurenco, nevarnost škode ali škoda zadevnim letalskim prevoznikom Unije ni odpravljena v razumnem roku, ki v nobenem primeru ni daljši od šest mesecev.

POGLAVJE III

PRAKSE, KI IZKRIVLJAJO KONKURENCO

Člen 12

Ugotavljanje škode ali nevarnosti škode

1. Ugotovitev o škodi za namene tega poglavja temelji na dokazih in upošteva ustrezne dejavnike, zlasti:
 - (a) položaj zadevnih letalskih prevoznikov Unije, zlasti v zvezi z vidiki, kot so pogostost storitev, izkoristek zmogljivosti, vpliv na omrežje, prodaja, tržni delež, dobiček, kapitalski donos, naložbe in zaposlovanje;
 - (b) splošno stanje na prizadetih trgih storitev zračnega prevoza, zlasti glede višine prevoznin ali tarif, zmogljivosti in pogostosti storitev zračnega prevoza ali uporabe omrežja.
2. Ugotavljanje nevarnosti škode temelji na jasnih dokazih in ne zgolj na trditvah, domnevah ali malo verjetnih možnostih. Nastanek škode mora biti jasno predvidljiv, zelo verjeten in skorajšnji ter ga je mogoče onkraj razumnega dvoma pripisati ukrepu ali odločitvi tretje države ali subjekta iz tretje države.
3. Pri ugotavljanju obstoja nevarnosti škode se upoštevajo dejavniki, kot so:
 - (a) predvidljiv razvoj položaja zadevnih letalskih prevoznikov Unije, zlasti glede pogostosti storitev, izkoristka zmogljivosti, vpliva na omrežje, prodaje, tržnega deleža, dobička, kapitalskega donosa, naložb in zaposlovanja;
 - (b) predvidljiv razvoj splošnega stanja morebitno prizadetih trgov storitev zračnega prevoza, zlasti glede višine prevoznin ali tarif, zmogljivosti in pogostosti storitev zračnega prevoza ali uporabe omrežja.Čprav nobeden od dejavnikov iz točk (a) in (b) sam po sebi ni nujno odločilnega pomena, mora iz celote upoštevanih dejavnikov izhajati, da je nadaljnja praksa, ki izkrivlja konkurenco, neizogibna in da bo nastala škoda, če ne bodo sprejeti ukrepi.
4. Komisija izbere obdobje preiskave, ki vključuje, vendar ni omejeno na obdobje, v katerem naj bi bila škoda domnevno storjena, in analizira ustrezne dokaze za to obdobje.
5. Kadar škode ali nevarnosti škode zadevnim letalskim prevoznikom Unije ne povzroči praksa, ki izkrivlja konkurenco, temveč drugi dejavniki, se ti ne pripišejo praksi, ki se preiskuje, in se ne upoštevajo.

Člen 13

Zaključek preiskave brez izravnalnih ukrepov

1. Komisija preiskavo zaključi brez sprejetja izravnalnih ukrepov, če se pritožba umakne, razen če Komisija preiskavo nadaljuje na lastno pobudo.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi zaključí preiskavo, ki jo je izvedla na podlagi člena 5, brez sprejetja izravnalnih ukrepov, kadar:

- (a) Komisija sklène, da ni bilo ugotovljeno kar koli od naslednjega:
 - (i) obstoj prakse, ki izkrivlja konkurencó in ki jo izvaja tretja država ali subjekt iz tretje države;
 - (ii) obstoj škode ali nevarnosti škode zadevnim letalskim prevoznikom Unije;
 - (iii) obstoj vzročne povezave med škodo ali nevarnostjo škode in prakso, ki se preučuje;
- (b) Komisija sklène, da bi bilo sprejetje izravnalnih ukrepov v skladu s členom 14 v nasprotju z interesom Unije;
- (c) je zadevna tretja država ali zadevni subjekt iz tretje države odpravil prakso, ki izkrivlja konkurencó, ali
- (d) je zadevna tretja država ali zadevni subjekt iz tretje države odpravil škodo ali nevarnost škode zadevnim letalskim prevoznikom Unije.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16(2).

3. Odločitev o zaključku preiskave v skladu z odstavkom 2, ki se mu priloži obrazložitev te odločitve, se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 14

Izravnalni ukrepi

1. Komisija brez poseganja v člen 13 sprejme izvedbene akte, s katerimi določi izravnalne ukrepe, če se v preiskavi, izvedeni v skladu s členom 5, ugotovi, da je praksa, ki izkrivlja konkurencó in ki jo izvaja tretja država ali subjekt iz tretje države, zadevnim letalskim prevoznikom Unije povzročila škodo.

Izvedbeni akti, s katerimi se določijo izravnalni ukrepi iz točke (a) odstavka 3 tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16(2).

Izvedbeni akti, s katerimi se določijo izravnalni ukrepi iz točke (b) odstavka 3 tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16(2) in (3).

2. Komisija lahko brez poseganja v člen 13 sprejme izvedbene akte, s katerimi določi izravnalne ukrepe, če se v preiskavi, izvedeni v skladu s členom 5, ugotovi, da praksa, ki izkrivlja konkurencó in ki jo izvaja tretja država ali subjekt iz tretje države, povzroča nevarnost škode zadevnim letalskim prevoznikom Unije v skladu s členom 12(2) in (3). Ti izravnalni ukrepi začnejo veljati šele, ko se nevarnost škode razvije v dejansko škodo.

Izvedbeni akti, s katerimi se določijo izravnalni ukrepi iz točke (a) odstavka 3 tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16(2).

Izvedbeni akti, s katerimi se določijo izravnalni ukrepi iz točke (b) odstavka 3 tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16(2) in (3).

3. Izravnalni ukrepi iz odstavkov 1 in 2 se uvedejo za letalske prevoznike iz tretjih držav, ki so imeli korist od prakse, ki izkrivlja konkurencó, in so lahko:

- (a) finančne dajatve;
- (b) kateri koli operativni ukrep z enako ali nižjo vrednostjo, kot so začasna opustitev koncesij, storitev, ki jih je treba opraviti, ali drugih pravic letalskega prevoznika iz tretje države. Prednost je treba dati vzajemnim operativnim ukrepom, če niso v nasprotju z interesom Unije ali nezdržljivi s pravom Unije ali z mednarodnimi obveznostmi.

4. Izravnalni ukrepi iz odstavkov 1 in 2 ne presegajo tistega, kar je potrebno za odpravo škode zadevnim letalskim prevoznikom Unije. V ta namen so lahko ti izravnalni ukrepi omejeni na določeno geografsko območje ali pa so časovno omejeni.

5. Izravnalni ukrepi ne zajemajo opustitev ali omejitev prometnih pravic, ki jih določena država članica dodeli tretji državi na podlagi sporazuma o zračnem prevozu ali sporazuma o storitvah zračnega prevoza ali katere koli določbe o storitvah zračnega prevoza, ki je vključena v kateri koli drug sporazum, sklenjen s to tretjo državo.
6. Izravnalni ukrepi iz odstavkov 1 in 2 ne smejo voditi k temu, da bi Unija ali zadevne države članice kršile sporazume o zračnem prevozu ali o storitvah zračnega prevoza ali katero koli določbo o storitvah zračnega prevoza, ki je vključena v trgovinski sporazum ali kateri koli drug sporazum, sklenjen z zadevno tretjo državo.
7. Odločitev o zaključku preiskave s sprejetjem izravnalnih ukrepov iz odstavkov 1 in 2 s priloženo obrazložitvijo se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 15

Pregled izravnalnih ukrepov

1. Izravnalni ukrepi iz člena 14 veljajo le tako dolgo in v takem obsegu, kot je to potrebno zaradi trajanja prakse, ki izkrivlja konkurenco, in škode, ki izhaja iz nje. V ta namen se uporablja postopek pregleda iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu redno predloži pisno poročilo o učinkovitosti in vplivu izravnalnih ukrepov.
2. Kadar okoliščine to dopuščajo, se lahko potreba po nadaljnjem izvajanju izravnalnih ukrepov v njihovi prvotni obliki pregleda, in sicer na pobudo Komisije ali pritožnika ali na podlagi utemeljene zahteve zadevnih držav članic, zadevne tretje države ali zadevnega subjekta iz tretje države.
3. Komisija med pregledom oceni nadaljnji obstoj prakse, ki izkrivlja konkurenco, škode ter vzročne povezave med prakso in škodo.
4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi po potrebi razveljavi, spremeni ali ohrani izravnalne ukrepe iz člena 14. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16(2).

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 16

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 17

Poročilo in informacije

1. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu redno poroča o uporabi in izvajanju te uredbe. Poročilo ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij v smislu člena 8 vključuje informacije o uporabi izravnalnih ukrepov, zaključku preiskav brez izravnalnih ukrepov, pregledih izravnalnih ukrepov in sodelovanju z državami članicami, zainteresiranimi stranmi in tretjimi državami.
2. Evropski parlament in Svet lahko Komisijo pozoveta, naj predstavi in pojasni morebitna vprašanja, povezana z uporabo te uredbe.

*Člen 18***Razveljavitev**

Uredba (ES) št. 868/2004 se razveljavi. Sklicevanje na razveljavljeno uredbo se šteje kot sklicevanje na to uredbo.

*Člen 19***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 17. aprila 2019

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednik
G. CIAMBA

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2019/713 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. aprila 2019

o boju proti goljufijam in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/413/PNZ

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 83(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Goljufije in ponarejanje v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi ogrožajo varnost, saj so vir dohodka za organizirani kriminal in zato omogočajo druge kriminalne dejavnosti, kot so terorizem, nedovoljen promet s prepovedanimi drogami in trgovina z ljudmi.
- (2) Goljufije in ponarejanje v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi tudi ovirajo enotni digitalni trg, saj spodbujajo zaupanje potrošnikov in povzročajo neposredno gospodarsko izgubo.
- (3) Okvirni sklep Sveta 2001/413/PNZ ⁽³⁾ je treba posodobiti in dopolniti, da bi vključili dodatne določbe o kaznivih dejanjih, zlasti v zvezi z računalniškimi goljufijami, ter o kaznih, preprečevanju, pomoči žrtvam in čezmejnem sodelovanju.
- (4) Znatne vrzeli in razlike v zakonih držav članic na področjih goljufij in ponarejanja v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi lahko ovirajo preprečevanje, odkrivanje in kaznovanje teh vrst kaznivih dejanj ter drugih z njimi povezanih hudih in organiziranih kaznivih dejanj, ki jih te goljufije omogočajo, ter otežijo policijsko in pravosodno sodelovanje, ki je zaradi tega manj učinkovito, kar ima negativne posledice za varnost.
- (5) Goljufije in ponarejanje v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi imajo znatno čezmejno razsežnost, ki jo krepi vse pogostejši digitalni element, kar poudarja potrebo po nadaljnjem ukrepanju za približevanje kazenske zakonodaje na področjih goljufij in ponarejanja v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi.
- (6) V zadnjih letih ne raste eksponentno le digitalno gospodarstvo, ampak se močno širijo tudi inovacije na številnih področjih, vključno s plačilnimi tehnologijami. Nove plačilne tehnologije so povezane z uporabo novih vrst plačilnih instrumentov, kar sicer ustvarja nove priložnosti za potrošnike in podjetja, a jih tudi povečuje za goljufije. Zato mora glede na ta tehnološki razvoj pravni okvir ostati ustrezen in posodobljen na podlagi tehnološko nevtralnega pristopa.

⁽¹⁾ UL C 197, 8.6.2018, str. 24.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. aprila 2019.

⁽³⁾ Okvirni sklep Sveta 2001/413/PNZ z dne 28. maja 2001 o boju proti goljufiji in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi (UL L 149, 2.6.2001, str. 1).

- (7) Goljufije se ne uporabljajo le za financiranje hudodelskih združb, temveč tudi omejujejo razvoj enotnega digitalnega trga in odvrtaajo državljane od spletnega nakupovanja.
- (8) Skupne opredelitve pojmov na področjih goljufij in ponarejanja v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi so pomembne za zagotovitev skladnega pristopa v državah članicah pri uporabi te direktive ter za spodbujanje izmenjave informacij in sodelovanja med pristojnimi organi. Opredelitve pojmov bi morale zajemati nove vrste negotovinskih plačilnih instrumentov, ki omogočajo prenos elektronskega denarja in virtualnih valut. Opredelitev negotovinskih plačilnih instrumentov bi morala upoštevati, da je negotovinski plačilni instrument lahko sestavljen iz različnih elementov, ki delujejo skupaj, kot na primer mobilna plačilna aplikacija in ustrezno dovoljenje (na primer geslo). Kadar je v tej direktivi uporabljen pojem negotovinskega plačilnega instrumenta, bi se moralo razumeti, da instrument imetnika ali uporabnika instrumenta postavlja v položaj, ki mu dejansko omogoči prenos denarja ali denarne vrednosti ali odreditev plačilnega naloga. Protipravna pridobitev mobilne plačilne aplikacije brez potrebnega dovoljenja se na primer ne bi smela šteti za protipravno pridobitev negotovinskega plačilnega instrumenta, saj dejansko uporabniku ne omogoča prenosa denarja ali denarne vrednosti.
- (9) Ta direktiva bi se morala uporabljati za negotovinske plačilne instrumente samo, kolikor zadeva plačilno funkcijo instrumenta.
- (10) Ta direktiva bi morala zajemati virtualne valute samo, kolikor se lahko splošno uporabljajo za plačila. Države članice bi bilo treba spodbujati, da v svojem nacionalnem pravu zagotovijo, da bodo prihodnje valute virtualne narave, ki jih izdajo njihove centralne banke ali drugi javni organi, deležne enake ravni zaščite pred kaznivimi dejanji goljufije kot negotovinska plačilna sredstva na splošno. Digitalne denarnice, ki omogočajo prenos virtualnih valut, bi morale biti zajete v tej direktivi v enaki meri kot negotovinski plačilni instrumenti. Opredelitev pojma „digitalno sredstvo menjave“ bi morala upoštevati, da digitalne denarnice za prenos virtualnih valut lahko imajo, vendar ni nujno, da imajo, značilnosti plačilnega instrumenta, in ne bi smela razširjati opredelitve plačilnega instrumenta.
- (11) Pošiljanje lažnih računov, da se pridobijo podatki o plačilu, bi bilo treba šteti za poskus protipravne prilastitve iz področja uporabe te direktive.
- (12) Namen tega, da kazensko pravo nudi pravno zaščito predvsem plačilnim instrumentom, ki uporabljajo posebne oblike zaščite pred posnemanjem ali zlorabo, je spodbujati ponudnike, da plačilnim instrumentom, ki jih izdajajo, zagotovijo take posebne oblike zaščite.
- (13) Uspešni in učinkoviti kazenskopravni ukrepi so ključni, da se negotovinska plačilna sredstva zavarujejo pred goljufijami in ponarejanjem. Zlasti je skupen kazenskopravni pristop potreben glede znakov kaznivega ravnanja, ki prispevajo k dejanski goljufivi uporabi negotovinskih plačilnih sredstev ali ki omogočijo tako uporabo. Ravnanje, kot sta zbiranje in posest plačilnih instrumentov z namenom storitve goljufije, na primer z zvaobljanjem („phishing“), posnemanjem („skimming“) ali usmerjanjem ali preusmerjanjem uporabnikov plačilnih storitev na lažna spletišča, ki posnemajo dejanska spletišča, ter njihovo razširjanje, na primer s prodajo podatkov s kreditnih kartic na spletu, bi zato moralo predstavljati samostojno kaznivo dejanje, ne da bi bila potrebna dejanska goljufiva uporaba negotovinskih plačilnih sredstev. Zato bi moralo tako kaznivo ravnanje zajemati tudi okoliščine, pri katerih posest, pridobitev ali razširjanje ne privede nujno v goljufivo uporabo takih plačilnih instrumentov. Kadar ta direktiva inkriminira posest ali imetništvo, pa ne bi smela inkriminirati same opustitve. Ta direktiva ne bi smela kaznovati legitimne uporabe plačilnega instrumenta, vključno z zagotavljanjem inovativnih plačilnih storitev in v povezavi z njimi, kot so storitve, ki jih običajno razvijajo podjetja na področju finančne tehnologije.
- (14) Kar zadeva kazniva dejanja iz te direktive, se pojem naklepa nanaša na vse znake kaznivega dejanja, ki jih imajo navedena kazniva dejanja v skladu z nacionalnim pravom. O naklepni naravi dejanja ter zavedanju ali namenu kot zahtevanem znaku kaznivega dejanja je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin. Kazniva dejanja, pri katerih ni potreben naklep, ne bi smela biti zajeta v tej direktivi.
- (15) Ta direktiva se nanaša na klasične oblike ravnanja, kot so goljufija, ponarejanje, tatvina in protipravna prilastitev, ki so bile oblikovane na podlagi nacionalnega prava že pred dobo digitalizacije. Zaradi razširjenega področja uporabe te direktive v zvezi z nematerializiranimi plačilnimi instrumenti je zato potrebna opredelitev enakovrednih oblik ravnanj na digitalnem področju, s čimer se dopolnjuje in krepi Direktiva 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴⁾. Protipravna pridobitev nematerializiranega negotovinskega plačilnega instrumenta bi morala šteti za kaznivo dejanje vsaj v primerih, ko vključuje storitev enega od kaznivih dejanj iz

⁽⁴⁾ Direktiva 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o napadih na informacijske sisteme in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ (UL L 218, 14.8.2013, str. 8).

členov 3 do 6 Direktive 2013/40/EU, ali poneverbo nematerializiranega negotovinskega plačilnega instrumenta. „Poneverbo“ bi bilo treba razumeti kot dejanje zavestne uporabe nematerializiranega negotovinskega plačilnega instrumenta s strani osebe, ki ji je instrument zaupan in ki nima pravice do take uporabe, v lastno korist ali v korist drugih oseb. Pridobitev za namen goljufive uporabe takega protipravno pridobljenega instrumenta bi morala biti kazniva, ne da bi bilo treba ugotavljati vse dejanske znake protipravne pridobitve ter ne da bi bilo treba zahtevati predhodno ali sočasno obsodbo za predhodno kaznivo dejanje, ki je privedlo do protipravne pridobitve.

- (16) Poleg tega se ta direktiva nanaša na pripomočke, ki se lahko uporabijo za storitev kaznivih dejanj iz te direktive. Glede na potrebo po izogibanju inkriminaciji, kadar so tovrstni pripomočki proizvedeni in dani na trg za zakonite namene in zato sami po sebi, čeprav bi lahko bili uporabljeni za storitev kaznivih dejanj, ne predstavljajo grožnje, bi morala biti inkriminacija omejena na tiste pripomočke, ki so prvenstveno zasnovani ali posebej prilagojeni za namene storitve kaznivih dejanj iz te direktive.
- (17) Sankcije za goljufijo in ponarejanje v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne po vsej Uniji. Ta direktiva ne posega v individualizacijo, uporabo in izvrševanje sankcij v skladu z okoliščinami primera in splošnimi pravili nacionalnega kazenskega prava.
- (18) Ker ta direktiva določa minimalna pravila, lahko države članice sprejmejo ali ohranijo strožja pravila kazenskega prava v zvezi z goljufijo in ponarejanjem v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi, vključno s širšo opredelitvijo kaznivih dejanj.
- (19) Primerno je predvideti strožje sankcije, kadar je kaznivo dejanje storjeno v okviru hudodelske združbe, kot je opredeljena v Okvirnem sklepu Sveta 2008/841/PNZ⁽⁵⁾. Države članice ne bi smele biti obvezane, da predvidijo posebne obteževalne okoliščine, kadar so v nacionalnem pravu določena ločena kazniva dejanja in lahko to privede do strožjih sankcij. Kadar je kaznivo dejanje iz te direktive v povezavi z drugim kaznivim dejanjem iz te direktive storila ista oseba, in eno od teh kaznivih dejanj dejansko predstavlja potreben znak za drugo kaznivo dejanje, lahko država članica v skladu s splošnimi načeli nacionalnega prava določi, da tako ravnanje šteje za obteževalno okoliščino za glavno kaznivo dejanje.
- (20) Učinkovit pregon kaznivih dejanj iz te direktive bi bilo treba zagotoviti s pravili o pristojnosti. Na splošno kazniva dejanja najbolje obravnava kazenskopravni sistem države, v kateri so storjena. Vsaka država članica bi zato morala vzpostaviti pristojnost glede kaznivih dejanj, storjenih na njenem ozemlju, in kaznivih dejanj, ki so jih storili njeni državljani. Države članice lahko vzpostavijo pristojnost tudi glede kaznivih dejanj, ki povzročajo škodo na njihovem ozemlju. Države članice se močno spodbuja, da to storijo.
- (21) Ob upoštevanju obveznosti iz Okvirnega sklepa Sveta 2009/948/PNZ⁽⁶⁾ in Sklepa Sveta 2002/187/PNZ⁽⁷⁾ se pristojne organe spodbuja, da v primerih sporov glede pristojnosti uporabijo možnost neposrednega posvetovanja s pomočjo Agencije Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust).
- (22) Glede na potrebo po posebnih orodjih za učinkovito preiskovanje goljufij in ponarejanja v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi ter njihovo relevantnost za učinkovito mednarodno sodelovanje med nacionalnimi organi bi morala biti preiskovalna orodja, ki se običajno uporabljajo za primere, ki vključujejo organizirani kriminal ali druga huda kazniva dejanja, na voljo pristojnim organom v vseh državah članicah, če in kolikor je uporaba navedenih orodij primerna in sorazmerna z naravo in resnostjo kaznivih dejanj, kakor je opredeljeno v nacionalnem pravu. Organi preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona kaznivih dejanj ter drugi pristojni organi bi poleg tega morali imeti pravočasen dostop do ustreznih informacij za namene preiskovanja in pregona kaznivih dejanj iz te direktive. Zaželeno je, da države članice pristojnim organom zagotovijo ustrezne človeške in finančne vire, da bi lahko ustrezno preiskali in preganjali kazniva dejanja iz te direktive.

⁽⁵⁾ Okvirni Sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

⁽⁶⁾ Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15.12.2009, str. 42).

⁽⁷⁾ Sklep Sveta 2002/187/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 63, 6.3.2002, str. 1).

- (23) Nacionalni organi, ki preiskujejo ali preganjajo kazniva dejanja iz te direktive, bi morali biti pooblaščen, da sodelujejo z drugimi nacionalnimi organi znotraj iste države članice in njim sorodnimi organi iz drugih držav članic.
- (24) V številnih primerih so kriminalne dejavnosti podlaga za incidente, ki bi jih bilo treba prigrasiti zadevnim pristojnim nacionalnim organom v skladu z Direktivo (EU) 2016/1148 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾. Čeprav takrat ni dovolj dokazov za obstoj kaznivega dejanja, se lahko že posumi na kriminalno naravo takih incidentov. V zvezi s tem bi bilo treba zadevne izvajalce bistvenih storitev in ponudnike digitalnih storitev spodbujati, naj poročila, ki se zahtevajo v skladu z Direktivo (EU) 2016/1148, posredujejo organom preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona kaznivih dejanj, da se oblikuje učinkovit in celovit odziv ter olajša ugotavljanje storilcev in njihove odgovornosti za storjena dejanja. Predvsem spodbujanje varnega, stabilnega in odpornejšega okolja zahteva sistematično prijavljanje incidentov, za katere se sumi, da so resne kriminalne narave, organom preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona kaznivih dejanj. Poleg tega bi morale biti, kadar je to ustrezno, skupine za odzivanje na incidente na področju računalniške varnosti, imenovane v skladu z Direktivo (EU) 2016/1148, vključene v preiskave organov preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona kaznivih dejanj z namenom zagotavljanja informacij, kot se šteje za ustrezno na nacionalni ravni, in tudi strokovnega znanja o informacijskih sistemih.
- (25) Večji varnostni incidenti iz Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾ so lahko kriminalnega izvora. Kadar je ustrezno, bi se moralo ponudnike plačilnih storitev spodbujati, da organom preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona kaznivih dejanj posredujejo poročila, ki jih morajo pristojnemu organu v matični državi članici posredovati v skladu z Direktivo (EU) 2015/2366.
- (26) Na ravni Unije obstajajo številni instrumenti in mehanizmi, ki nacionalnim organom preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona kaznivih dejanj omogočajo izmenjavo informacij za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj. Za lažje in hitrejše sodelovanje med nacionalnimi organi preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona kaznivih dejanj in zagotovitev, da so navedeni instrumenti in mehanizmi uporabljeni v polni meri, bi morala ta direktiva krepiti pomen operativnih kontaktnih točk, ki jih je uvedel Okvirni sklep 2001/413/PNZ. Države članice bi morale imeti možnost, da se odločijo za uporabo obstoječih mrež operativnih kontaktnih točk, kot je tista iz Direktive 2013/40/EU. Kontaktno točko bi morale zagotavljati učinkovito pomoč, na primer z olajševanjem izmenjave ustreznih informacij in dajanja tehničnih nasvetov ali pravnih informacij. Da se zagotovi nemoteno delovanje mreže, bi morala vsaka kontaktna točka imeti zmožnost hitre komunikacije s kontaktno točko v drugi državi članici. Glede na znatne čezmejne posledice kaznivih dejanj, ki jih zajema ta direktiva, in zlasti nestanovitne narave elektronskih dokazov bi države članice morale biti sposobne hitro obravnavati nujna zaprosila iz te mreže in zagotoviti povratne informacije v osmih urah. V zelo nujnih in resnih primerih bi morale države članice obvestiti Agencijo Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol).
- (27) Prijavljanje kaznivih dejanj javnim organom brez nepotrebnega odlašanja je zelo pomembno pri boju proti goljufijam in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi, saj je pogosto začetna točka kazenskih preiskav. Sprejeti bi bilo treba ukrepe za spodbujanje prijavljanja organom preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona kaznivih dejanj ter sodnim organom s strani fizičnih in pravnih oseb, zlasti finančnih institucij. Ti ukrepi lahko temeljijo na različnih vrstah ukrepov, vključno z zakonodajnimi akti, ki vsebujejo obveznosti prijavljanja domnevnih goljufij, ali nezakonodajnimi ukrepi, kot so vzpostavljane ali podpirane organizacij ali mehanizmov za spodbujanje izmenjave informacij ali ozaveščanje. Vsak tak ukrep, ki vključuje obdelavo osebnih podatkov fizičnih oseb, bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾. Zlasti posredovanje informacij za namene preprečevanja kaznivih dejanj, povezanih z goljufijami in ponarejanjem v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi, in boju proti njim bi moralo izpolnjevati zahteve iz navedene uredbe, predvsem glede zakonitih razlogov za obdelavo.
- (28) Da bi olajšali takojšnje in neposredno prijavljanje kaznivih dejanj, bi morala Komisija pozorno oceniti vzpostavitev učinkovitih spletnih sistemov za prijavljanje goljufij s strani držav članic in standardiziranih predlog za prijavljanje na ravni Unije. S takšnimi sistemi bi lahko olajšali prijavljanje goljufij z negotovinskimi plačilnimi sredstvi, ki pogosto potekajo prek spleta, in tako izboljšali podporo žrtvam, identifikacijo in analizo groženj, povezanih s kibernetko kriminaliteto, ter delo in čezmejno sodelovanje pristojnih nacionalnih organov.

⁽⁸⁾ Direktiva (EU) 2016/1148 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o ukrepih za visoko skupno raven varnosti omrežij in informacijskih sistemov v Uniji (UL L 194, 19.7.2016, str. 1).

⁽⁹⁾ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

- (29) Kazniva dejanja iz te direktive so pogosto čezmejne narave. Zato je za boj proti tem kaznivim dejanjem potrebno tesno sodelovanje med državami članicami. Države članice se spodbuja, da v ustreznem obsegu zagotovijo učinkovito uporabo instrumentov vzajemnega priznavanja in pravne pomoči v zvezi s kaznivimi dejanji, ki jih zajema ta direktiva.
- (30) Preiskovanje in pregon vseh vrst goljufij in ponarejanja v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi, vključno s primeri, v katerih gre za majhne denarne zneske, sta posebej pomembna za uspešen boj proti njim. Obveznosti poročanja, izmenjave informacij in statistična poročila so učinkoviti načini za odkrivanje goljufivih dejavnosti, zlasti podobnih dejavnosti, pri katerih gre za majhne denarne zneske, če so obravnavane ločeno.
- (31) Goljufije in ponarejanje v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi lahko njihovim žrtvam povzročijo hude ekonomske in neekonomske posledice. Kadar take goljufije vključujejo na primer krajo identitete, imajo zaradi oškodovanja ugleda in poklicne škode, zmanjšanja posameznikove kreditne sposobnosti ter hude čustvene škode pogosto še hujše posledice. Države članice bi morale sprejeti ukrepe za pomoč, podporo in zaščito za ublažitev teh posledic.
- (32) Pogosto traja precej časa, preden žrtve ugotovijo, da so utrpeli izgubo zaradi kaznivih dejanj goljufije in ponarejanja. V tem času se lahko zvrsti cela vrsta medsebojno povezanih kaznivih dejanj, kar negativne posledice za žrtve še poslabša.
- (33) Fizične osebe, ki so žrtve goljufij v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi, imajo pravice, podeljene v skladu z Direktivo 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Države članice bi morale sprejeti ukrepe za pomoč in podporo takim žrtvam, ki temeljijo na ukrepih, ki jih zahteva navedena direktiva, vendar se bolj neposredno odzivajo na posebne potrebe žrtev goljufij, povezanih s krajo identitete. Taki ukrepi bi morali zlasti vključevati pripravo seznama institucij, ki se ukvarjajo z različnimi vidiki kaznivih dejanj, povezanih z identiteto, ter podporo žrtvam, specializirano psihološko podporo in svetovanje o finančnih, praktičnih in pravnih zadevah ter pomoč pri prejemanju razpoložljive odškodnine. Države članice bi bilo treba spodbuditi, da vzpostavijo enotno nacionalno spletno orodje za obveščanje, da bi žrtvam olajšali dostop do pomoči in podpore. Posebne informacije in svetovanje glede zaščite pred negativnimi posledicami takih kaznivih dejanj bi bilo treba ponuditi tudi pravnim osebam.
- (34) Ta direktiva bi morala pravnim osebam zagotavljati pravico do dostopa do informacij v skladu z nacionalnim pravom o postopkih za vložitev prijav. Ta pravica je potrebna zlasti za mala in srednja podjetja in bi morala prispevati k vzpostavitvi prijaznejšega poslovnega okolja zanje. Fizične osebe že lahko uveljavljajo to pravico v skladu z Direktivo 2012/29/EU.
- (35) Države članice bi morale ob pomoči Komisije vzpostaviti ali okrepiti politike za preprečevanje goljufij in ponarejanja v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi ter ukrepe za zmanjšanje nevarnosti takih kaznivih dejanj, in sicer s kampanjami obveščanja in kampanjami za ozaveščanje. Države članice bi lahko v tej zvezi razvijale in posodabljale stalno spletno orodje za ozaveščanje s praktičnimi primeri goljufivih praks, in sicer v lahko razumljivi obliki. To orodje bi bilo lahko povezano z enotnim spletnim orodjem za obveščanje za žrtve ali bi bilo lahko del tega orodja. Države članice bi prav tako lahko vzpostavile raziskovalne in izobraževalne programe. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti potrebam in interesom ranljivih oseb. Države članice se spodbuja, da zagotovijo zadostna sredstva za takšne kampanje.
- (36) Treba je zbirati statistične podatke o goljufijah in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi instrumenti. Države članice bi zato morale zagotoviti vzpostavitev ustreznega sistema za beleženje, pripravo in predložitev obstoječih statističnih podatkov o kaznivih dejanjih iz te direktive.
- (37) Namen te direktive je spremeniti in razširiti določbe Okvirnega sklepa 2001/413/PNZ. Ker so potrebne znatne spremembe, tako po številu kot po vsebini, bi bilo treba za države članice, ki jih zavezuje ta direktiva, Okvirni sklep 2001/413/PNZ zaradi jasnosti v celoti nadomestiti.

⁽¹⁾ Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012, str. 57).

- (38) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU), in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola ti dve državi članici ne sodelujeta pri sprejetju te direktive, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njiju ne uporablja.
- (39) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (40) Ker ciljev te direktive, namreč zagotoviti, da so za goljufije in ponarejanje v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi predpisane učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazenske sankcije, ter izboljšati in spodbujati čezmejno sodelovanje tako med pristojnimi organi kot tudi med fizičnimi in pravnimi osebami ter pristojnimi organi, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ali učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (41) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno s pravico do svobode in varnosti, spoštovanjem zasebnega in družinskega življenja, varstvom osebnih podatkov, svobodo gospodarske pobude, lastninsko pravico, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, domnevo nedolžnosti in pravico do obrambe, načeloma zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni, pa tudi pravico, da se za isto kaznivo dejanje kazensko ne preganja ali kaznuje dvakrat. Namen te direktive je zagotovitev popolnega spoštovanja navedenih pravic in načel ter bi jo bilo treba temu ustrezno izvajati –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

V tej direktivi so določena minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področjih goljufij in ponarejanja v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi. Ta direktiva zagotavlja lažje preprečevanje takih kaznivih dejanj ter pomoč in podporo žrtvam.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „negotovinski plačilni instrument“ pomeni nematerializirano ali materializirano zaščiteno napravo, predmet ali zapis ali kombinacijo navedenega, ki ni zakonito plačilno sredstvo in ki posamično ali v povezavi s postopkom ali več postopki imetniku ali uporabniku omogoča prenos denarja ali denarne vrednosti, vključno prek digitalnih sredstev menjave;
- (b) „zaščitena naprava, predmet ali zapis“ pomeni napravo, predmet ali zapis, zaščiten proti posnemanju ali goljufivi uporabi, na primer z zasnovo, šifriranjem ali podpisom;
- (c) „digitalno sredstvo menjave“ pomeni kakršen koli elektronski denar, kot je opredeljen v točki 2 člena 2 Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾, ali virtualno valuto;

⁽¹²⁾ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

- (d) „virtualna valuta“ pomeni digitalno obliko vrednosti, ki je ne izda ali zanjo jamči niti centralna banka niti javni organ in ki ni nujno vezana na zakonsko določeno valuto in je brez pravnega statusa valute ali denarja, ampak jo fizične ali pravne osebe sprejemajo kot sredstvo menjave, ki se lahko elektronsko prenaša in shranjuje ter se z njim lahko elektronsko trguje;
- (e) „informativni sistem“ pomeni informativni sistem, kot je opredeljen v točki (a) člena 2 Direktive 2013/40/EU;
- (f) „računalniški podatki“ pomeni računalniške podatke, kot so opredeljeni v točki (b) člena 2 Direktive 2013/40/EU;
- (g) „pravna oseba“ pomeni subjekt, ki ima v skladu z veljavnim pravom pravno osebnost, razen držav ali javnih organov, ki izvršujejo državno oblast, in mednarodnih javnih organizacij.

NASLOV II

KAZNIVA DEJANJA

Člen 3

Goljufiva uporaba negotovinskih plačilnih instrumentov

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se naslednja ravnanja kaznujejo kot kazniva dejanja, če so storjena naklepno:

- (a) goljufiva uporaba ukradenega ali sicer protipravno prilašččenega ali pridobljenega negotovinskega plačilnega instrumenta;
- (b) goljufiva uporaba ponarejenega ali prenašenega negotovinskega plačilnega instrumenta.

Člen 4

Kazniva dejanja, povezana z goljufivo uporabo materializiranih negotovinskih plačilnih instrumentov

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se naslednja ravnanja kaznujejo kot kazniva dejanja, če so storjena naklepno:

- (a) tatvina ali druga protipravna prilastitev materializiranega negotovinskega plačilnega instrumenta;
- (b) goljufivo ponarejanje ali prenašanje materializiranega negotovinskega plačilnega instrumenta;
- (c) posest ukradenega ali sicer protipravno prilašččenega, ali ponarejenega ali prenašenega materializiranega negotovinskega plačilnega instrumenta za goljufivo uporabo;
- (d) pridobitev zase ali za druge, vključno s prejetjem, prilastitvijo, nakupom, prenosom, uvozom, izvozom, prodajo, prevozom ali razširjanjem ukradenega, ponarejenega ali prenašenega materializiranega negotovinskega plačilnega instrumenta za goljufivo uporabo.

Člen 5

Kazniva dejanja, povezana z goljufivo uporabo nematerializiranih negotovinskih plačilnih instrumentov

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se naslednja ravnanja kaznujejo kot kazniva dejanja, če so storjena naklepno:

- (a) protipravna pridobitev nematerializiranega negotovinskega plačilnega instrumenta, vsaj v primerih, ko ta pridobitev vključuje storitev enega od kaznivih dejanj iz členov 3 do 6 Direktive 2013/40/EU, ali poneverbo nematerializiranega negotovinskega plačilnega instrumenta;
- (b) goljufivo ponarejanje ali prenašanje nematerializiranega negotovinskega plačilnega instrumenta;
- (c) imetništvo protipravno pridobljenega, ponarejenega ali prenašenega nematerializiranega negotovinskega plačilnega instrumenta za goljufivo uporabo, vsaj če je nezakonit izvor znan v času imetništva instrumenta;
- (d) pridobitev zase ali za druge, vključno s prodajo, prenosom ali razširjanjem, ali dajanje na voljo protipravno pridobljenega, ponarejenega ali prenašenega nematerializiranega negotovinskega plačilnega instrumenta za goljufivo uporabo.

Člen 6

Goljufije, povezane z informacijskimi sistemi

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se opravljanje ali povzročanje prenosa denarja, denarne vrednosti ali virtualne valute, ki povzroči protipravno izgubo premoženja druge osebe, za pridobitev protipravne premoženjske koristi za storilca ali tretjo osebo kaznuje kot kaznivo dejanje, če je storjeno naklepno z:

- (a) neupravičenim oviranjem ali motenjem delovanja informacijskega sistema;
- (b) neupravičenim vnosom, spremembo, izbrisom ali posredovanjem računalniških podatkov ali preprečevanjem oziroma onemogočanjem dostopa do takih podatkov.

Člen 7

Pripomočki, ki se uporabljajo za storitev kaznivih dejanj

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kot kaznivo dejanje kaznuje izdelava, pridobitev zase ali za druge, vključno z uvozom, izvozom, prodajo, prevozom ali distribucijo, ali dajanje na voljo naprave ali instrumenta, računalniških podatkov ali katerega koli drugega sredstva, prvotno zasnovanega ali posebej prilagojenega za namen storitve katerega koli kaznivega dejanja iz točk (a) in (b) člena 4, točk (a) in (b) člena 5 ali iz člena 6, vsaj, kadar je navedeno storjeno z namenom, da bi bila ta sredstva uporabljena.

Člen 8

Napeljevanje, pomoč in poskus

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se napeljevanje h kaznivemu dejanju iz členov 3 do 7 ali pomoč pri njegovi storitvi kaznuje kot kaznivo dejanje.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se poskus storitve kaznivega dejanja iz člena 3, točke (a), (b) ali (d) člena 4, točke (a) ali (b) člena 5 ali iz člena 6 kaznuje kot kaznivo dejanje. V zvezi s točko (d) člena 5 države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se vsaj poskus goljufive pridobitve protipravno pridobljenega, ponarejenega ali prenamerenega nematerializiranega negotovinskega plačilnega instrumenta zase ali za drugo osebo kaznuje kot kaznivo dejanje.

Člen 9

Sankcije za fizične osebe

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 3 do 8 kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je za kazniva dejanja iz člena 3, točk (a) in (b) člena 4 in točk (a) in (b) člena 5 najvišja zagrožena zaporna kazen najmanj dve leti.
3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je za kazniva dejanja iz točk (c) in (d) člena 4 in točk (c) in (d) člena 5 najvišja zagrožena zaporna kazen najmanj eno leto.
4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je za kaznivo dejanje iz člena 6 najvišja zagrožena zaporna kazen najmanj tri leta.
5. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je za kaznivo dejanje iz člena 7 najvišja zagrožena zaporna kazen najmanj dve leti.
6. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je za kazniva dejanja iz členov 3 do 6 najvišja zagrožena zaporna kazen najmanj pet let, če so storjena v okviru hudodelske združbe, kot je opredeljena v Okvirnem sklepu 2008/841/PNZ, ne glede na sankcijo iz navedenega sklepa.

Člen 10

Odgovornost pravnih oseb

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja iz členov 3 do 8, ki jih je v njihovo korist samostojno ali kot del organa pravne osebe storila katera koli oseba na vodilnem položaju te pravne osebe, in sicer na podlagi enega od naslednjih:

- (a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;
- (b) pooblastila za odločanje v imenu pravne osebe;
- (c) pooblastila za izvajanje nadzora znotraj pravne osebe.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo odgovornost pravnih oseb, kadar je oseba iz odstavka 1 s pomanjkljivim nadzorom ali kontrolo omogočila, da je oseba, ki je podrejena tej pravni osebi, v korist pravne osebe storila katero koli kaznivo dejanje iz členov 3 do 8.

3. Odgovornost pravnih oseb iz odstavkov 1 in 2 ne izključuje kazenskih postopkov zoper fizične osebe, ki katero od kaznivih dejanj iz členov 3 do 8 storijo, k njemu napeljujejo ali pomagajo pri njegovi storitvi.

Člen 11

Sankcije za pravne osebe

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pravna oseba, spoznana za odgovorno na podlagi člena 10(1) ali (2), kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo kazenske ali nekazenske denarne kazni, lahko pa tudi druge sankcije, kot so:

- (a) prenehanje upravičenosti do javnih ugodnosti ali pomoči;
- (b) začasno onemogočenje dostopa do javnih sredstev, vključno s postopki javnega naročanja, nepovratnimi sredstvi in koncesijami;
- (c) začasna ali trajna prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti;
- (d) uvedba sodnega nadzora;
- (e) prenehanje pravne osebe na podlagi sodne odločbe;
- (f) začasno ali trajno zaprtje poslovalnic, ki so bili uporabljeni za storitev kaznivega dejanja.

NASLOV III

PRISTOJNOST IN PREISKOVANJE

Člen 12

Pristojnost

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, da vzpostavi svojo pristojnost za kazniva dejanja iz členov 3 do 8, kadar gre za eno ali oboje od naslednjega:

- (a) kaznivo dejanje je v celoti ali deloma storjeno na njenem ozemlju;
- (b) storilec je njen državljan.

2. Za namene točke (a) odstavka 1 se šteje, da je kaznivo dejanje v celoti ali deloma storjeno na ozemlju države članice, kjer storilec stori kaznivo dejanje, ko je fizično prisoten na tem ozemlju, ne glede na to, ali je kaznivo dejanje storjeno z uporabo informacijskega sistema na tem ozemlju.

3. Država članica obvesti Komisijo, kadar se odloči, da bo uveljavila pristojnost za kaznivo dejanje iz členov 3 do 8, storjeno zunaj njenega ozemlja, tudi kadar:

- (a) ima storilec običajno prebivališče na njenem ozemlju;
- (b) je kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe, ustanovljene na njenem ozemlju;
- (c) je kaznivo dejanje storjeno zoper njenega državljana ali osebo z običajnim prebivališčem na njenem ozemlju.

Člen 13

Učinkovite preiskave in sodelovanje

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so osebam, enotam ali službam, pristojnim za preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj iz členov 3 do 8, na voljo preiskovalna orodja, na primer takšna, ki se uporabljajo v boju proti organiziranemu kriminalu ali v drugih primerih hudih kaznivih dejanj, ter da so ta orodja učinkovita in sorazmerna s storjenim kaznivim dejanjem.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da, kadar nacionalno pravo fizičnim in pravnim osebam nalaga predložitev informacij v zvezi s kaznivimi dejanji iz členov 3 do 8, take informacije brez nepotrebne odlašanja prejmejo organi, ki preiskujejo ali preganjajo navedena kazniva dejanja.

NASLOV IV

IZMENJAVA INFORMACIJ IN PRIJAVLJANJE KAZNIVIH DEJANJ

Člen 14

Izmenjava informacij

1. Za namene izmenjave informacij o kaznivih dejanjih iz členov 3 do 8 države članice zagotovijo, da imajo operativno nacionalno kontaktno točko, ki je na voljo 24 ur na dan in sedem dni na teden. Države članice tudi zagotovijo, da imajo vzpostavljene postopke, tako da se lahko zaprosila za nujno pomoč obravnavajo takoj in da nanje pristojni organ odgovori v osmih urah po prejemu, pri čemer navede najmanj, ali bo na zaprosilo za pomoč odgovoril ter obliko tega odgovora in predvideni čas, v katerem ga bo poslal. Države članice se lahko odločijo za uporabo obstoječih mrež operativnih kontaktnih točk.
2. Države članice obvestijo Komisijo, Europol in Eurojust o svojih imenovanih kontaktnih točkah iz odstavka 1. Te informacije po potrebi posodablja. Komisija te informacije posreduje drugim državam članicam.

Člen 15

Prijavljanje kaznivih dejanj

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so na voljo ustrezni kanali za prijavo, ki omogočajo prijavo kaznivih dejanj iz členov 3 do 8 organom preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona kaznivih dejanj ter drugim pristojnim nacionalnim organom brez nepotrebne odlašanja.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi finančne institucije in druge pravne osebe, delujoče na njihovem ozemlju, spodbudijo k prijavljanju domnevnih goljufij organom preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona kaznivih dejanj ter drugim pristojnim organom brez nepotrebne odlašanja, in sicer za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona kaznivih dejanj iz členov 3 do 8.

Člen 16

Pomoč in podpora žrtvam

1. Države članice zagotovijo, da se fizičnim in pravnim osebam, ki jim je bila povzročena škoda zaradi katerega koli kaznivega dejanja iz členov 3 do 8, storjenega z zlorabo osebnih podatkov:
 - (a) ponudijo posebne informacije in svetovanje o tem, kako se zaščititi pred negativnimi posledicami kaznivih dejanj, kot je oškodovanje ugleda, ter
 - (b) da na voljo seznam institucij, ki se ukvarjajo z različnimi vidiki kaznivih dejanj, povezanih z identiteto, in podporo žrtvam.
2. Države članice se spodbuja, da vzpostavijo enotna nacionalna spletna orodja za obveščanje, da se fizičnim in pravnim osebam, ki jim je bila povzročena škoda zaradi kaznivih dejanj iz členov 3 do 8, storjenih z zlorabo osebnih podatkov, olajša dostop do pomoči in podpore.

3. Države članice zagotovijo, da se pravnim osebam, ki so žrtve kaznivih dejanj iz členov 3 do 8 te direktive, brez nepotrebnega odlašanja po prvem stiku s pristojnim organom ponudijo informacije o:

- (a) postopkih glede prijave v zvezi s kaznivim dejanjem in vlogi žrtve v takih postopkih;
- (b) pravici do prejema informacij o zadevi v skladu z nacionalnim pravom;
- (c) razpoložljivih postopkih za vložitev pritožb, kadar pristojni organ ne spoštuje pravic žrtev med kazenskim postopkom;
- (d) kontaktnih podatkih za obveščanje o njihovi zadevi.

Člen 17

Preprečevanje

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, tudi prek spleta, kot so kampanje obveščanja in kampanje za ozaveščanje ter raziskovalni in izobraževalni programi, namenjene zmanjšanju goljufij na splošno, boljši ozaveščenosti in zmanjšanju tveganja postati žrtev goljufije. Kadar je ustrezno, države članice pri tem sodelujejo z deležniki.

Člen 18

Spremljanje in statistika

1. Komisija do 31. avgusta 2019 oblikuje podroben program za spremljanje učinkov, rezultatov in vplivov te direktive. V programu spremljanja se določijo načini in časovni intervali za zbiranje potrebnih podatkov in drugih dokazov. Določa ukrepe, ki jih sprejmejo Komisija in države članice za zbiranje, izmenjavo in analizo podatkov ter drugih dokazov.
2. Države članice zagotovijo, da je vzpostavljen sistem za beleženje, pripravo in predložitev anonimiziranih statističnih podatkov, s katerimi se merijo faza prijavljanja ter preiskovalna in sodna faza, ki zadevajo kazniva dejanja iz členov 3 do 8.
3. Statistični podatki iz odstavka 2 zajemajo vsaj obstoječe podatke o številu kaznivih dejanj iz členov 3 do 8, ki so jih evidentirale države članice, in številu oseb, ki so bile zaradi storitve kaznivih dejanj iz členov 3 do 7 preganjane in obsojene.
4. Države članice podatke, zbrane na podlagi odstavkov 1, 2 in 3, vsako leto pošljejo Komisiji. Komisija zagotovi, da se zbirni pregled teh statističnih poročil objavi vsako leto in predloži pristojnim specializiranim agencijam in organom Unije.

Člen 19

Nadomestitev Okvirnega sklepa 2001/413/PNZ

Okvirni sklep 2001/413/PNZ se nadomesti za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, brez poseganja v obveznosti teh držav članic glede roka za prenos navedenega okvirnega sklepa v nacionalno pravo.

Za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, se sklicevanja na Okvirni sklep 2001/413/PNZ štejejo za sklicevanja na to direktivo.

Člen 20

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 31. maja 2021. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 21

Ocenjevanje in poročanje

1. Komisija do 31. maja 2023 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kolikšni meri so države članice sprejele potrebne ukrepe za uskladitev s to direktivo. Države članice zagotovijo Komisiji vse potrebne informacije za pripravo tega poročila.
2. Komisija do 31. maja 2026 izvede oceno učinka te direktive na boj proti goljufijam in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi ter na temeljne pravice in predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. Države članice zagotovijo Komisiji vse potrebne informacije za pripravo tega poročila.
3. V okviru ocene iz odstavka 2 tega člena Komisija tudi poroča o potrebnosti, izvedljivosti in učinkovitosti vzpostavitve varnih nacionalnih spletnih sistemov, ki žrtvam omogočajo prijavljanje vseh kaznivih dejanj iz členov 3 do 8, in vzpostavitve standardiziranih predlog za prijavljanje na ravni Unije, ki bi jih države članice uporabljale kot osnovo.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 17. aprila 2019

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednik
G. CIAMBA

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/714

z dne 7. marca 2019

o nadomestitvi Priloge I ter spremembi prilog II in VII k Uredbi (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o državljanski pobudi

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o državljanski pobudi ⁽¹⁾ in zlasti člena 16 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V členu 7(2) Uredbe (EU) št. 211/2011 o državljanski pobudi je določeno, da mora v najmanj eni četrtini držav članic število podpisnikov državljanske pobude ustrezati številu poslancev Evropskega parlamenta, izvoljenih v vsaki državi članici, pomnoženemu s količnikom 750. To najmanjše število je določeno v Prilogi I k navedeni uredbi.
- (2) Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (v nadaljnjem besedilu: Združeno kraljestvo) je 29. marca 2017 predložilo uradno obvestilo o nameri o izstopu iz Unije v skladu s členom 50 Pogodbe o Evropski uniji. Pogodbi se bosta za Združeno kraljestvo prenehali uporabljati z dnem začetka veljavnosti sporazuma o izstopu, sicer pa dve leti po navedenem uradnem obvestilu, tj. 30. marca 2019, razen če Evropski svet po dogovoru z Združenim kraljestvom soglasno ne sklene, da se to obdobje podaljša.
- (3) Evropski svet je 28. junija 2018 sprejel Sklep Evropskega sveta (EU) 2018/937 ⁽²⁾ o sestavi Evropskega parlamenta. V navedenem sklepu, ki je začel veljati 3. julija 2018, je za vsako državo članico določeno število izvoljenih predstavnikov v Evropskem parlamentu za parlamentarno obdobje 2019–2024, ki se začne 2. julija 2019.

Da bi se ta pravila upoštevala v zvezi z najmanjšim številom podpisnikov iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 211/2011, je primerno spremeniti Prilogo I k Uredbi (EU) št. 211/2011. Ta sprememba bi se morala začeti uporabljati 2. julija 2019, ko se začne parlamentarno obdobje 2019–2024. Če pa bi se dveletno obdobje iz člena 50(3) Pogodbe o Evropski uniji podaljšalo prek tega datuma, bi se morala sprememba začeti uporabljati po izteku podaljšane obdobja. Zaradi jasnosti je treba Prilogo I nadomestiti.

- (4) Člen 4(1) Uredbe (EU) št. 211/2011 določa, da morajo organizatorji predlagane državljanske pobude pobudo poslati Komisiji v prijavo in zagotoviti informacije iz Priloge II k navedeni uredbi.

⁽¹⁾ ULL 65, 11.3.2011, str. 1.

⁽²⁾ Sklep Evropskega sveta (EU) 2018/937 z dne 28. junija 2018 o sestavi Evropskega parlamenta (UL L 165 I, 2.7.2018, str. 1).

- (5) Člen 9 Uredbe (EU) št. 211/2011 določa, da morajo organizatorji za predložitev državljske pobude Komisiji uporabiti obrazec iz Priloge VII k navedeni uredbi.
- (6) Obrazca iz prilog II in VII k Uredbi (EU) št. 211/2011 vsebujeta opombo, ki navaja informacije o tem, kako se obdelajo osebni podatki organizatorjev in sponzorjev pobude. Da bi se izognili zamenjavi z izjavo o varstvu osebnih podatkov, ki se uporablja za zadevno obdelavo podatkov, je treba informacije v navedeni opombi skrajšati in poenostaviti.
- (7) Besedilo opomb se sklicuje na Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Uredba (ES) št. 45/2001 je bila 11. decembra 2018 razveljavljena in nadomeščena z Uredbo (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾. Sklicevanje na Uredbo (ES) št. 45/2001 bi bilo zato treba črtati iz navedenih opomb.
- (8) Prilogo I k Uredbi (EU) št. 211/2011 bi bilo zato treba nadomestiti, prilogo II in VII k navedeni uredbi pa bi bilo treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 211/2011 se spremeni:

- (1) Priloga I se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej uredbi;
- (2) v Prilogi II se besedilo opombe ⁽¹⁾ nadomesti z naslednjim besedilom:

„⁽¹⁾ Javnosti bodo prek spletnega registra Komisije na voljo le polna imena organizatorjev, elektronski poštni naslovi kontaktnih oseb ter podatki v zvezi z viri podpore in financiranja.

Posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, imajo pravico, da ugovarjajo zoper objavo svojih osebnih podatkov zaradi nujnih in legitimnih razlogov, ki izhajajo iz njihovega posebnega stanja.“

- (3) v Prilogi VII se besedilo opombe ⁽¹⁾ nadomesti z naslednjim besedilom:

„⁽¹⁾ Javnosti bodo prek spletnega registra Komisije na voljo le polna imena organizatorjev, elektronski poštni naslovi kontaktnih oseb ter podatki v zvezi z viri podpore in financiranja.

Posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, imajo pravico, da ugovarjajo zoper objavo svojih osebnih podatkov zaradi nujnih in legitimnih razlogov, ki izhajajo iz njihovega posebnega stanja.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Točka 1 člena 1 se uporablja od 2. julija 2019 ali od dne, ki sledi dnevni, ko se Pogodbi prenehata uporabljati za Združeno kraljestvo v skladu s členom 50(3) Pogodbe o Evropski uniji, če ta nastopi pozneje.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7. marca 2019

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

NAJMANJŠE ŠTEVILO PODPISNIKOV IZ POSAMEZNE DRŽAVE ČLANICE

Belgija	15 750
Bolgarija	12 750
Češka	15 750
Danska	10 500
Nemčija	72 000
Estonija	5 250
Irska	9 750
Grčija	15 750
Španija	44 250
Francija	59 250
Hrvaška	9 000
Italija	57 000
Ciper	4 500
Latvija	6 000
Litva	8 250
Luksemburg	4 500
Madžarska	15 750
Malta	4 500
Nizozemska	21 750
Avstrija	14 250
Poljska	39 000
Portugalska	15 750
Romunija	24 750
Slovenija	6 000
Slovaška	10 500
Finska	10 500
Švedska	15 750

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL